

Resolució 808/2021, de 2 de setembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 614/2021**Administració reclamada:** Ajuntament del Vendrell**Informació reclamada:** Diferents informes.**Sentit de la resolució:** Pèrdua parcial sobrevinguda de l'objecte i estimació parcial

Resum: En primer lloc, és procedent analitzar si resulta admissible la pretensió d'accés a aquest correu electrònic, vist que la sol·licitud de la què deriva aquest procediment no contenia aquesta petició, sinó la d'accedir a un informe dels serveis jurídics que, com a tal, és inexistent. La congruència entre la sol·licitud d'informació i la seva reclamació davant d'aquesta Comissió és una exigència derivada del caràcter revisor del procediment de reclamació respecte de les decisions administratives prèvies limitatives o restrictives del dret d'accés, que s'incompliria si en la reclamació s'inclogués una informació que no hagi estat prèviament sol·licitada a l'Administració, i si aquesta Comissió s'hagués de pronunciar aleshores sobre una pretensió d'accés plantejada de nou en via de reclamació sense que existeixi prèviament un pronunciament negatiu, total o parcial, de l'Administració al respecte. En aquest cas, semblaria que existeix una incongruència en la reclamació que té per objecte un correu electrònic que no havia estat sol·licitat, que podria dur a la seva inadmissibilitat. Però hi ha arguments que avalen un posicionament favorable a la seva admissibilitat: el primer, de caràcter procedimental, és que l'Ajuntament no ha formulat objecció d'admissibilitat de la pretensió d'accés al correu en via de reclamació, ni ha demanat la desestimació de la reclamació vista la inexistència de l'informe sol·licitat. Un segon argument de caràcter material a favor de l'admissibilitat de la pretensió d'obtenir l'email que es planteja en les darreres al·legacions de la persona reclamant és que, de fet, no existeix una incongruència real i de fons entre la sol·licitud i la reclamació, sinó simplement una incongruència formal en denominació del document que reculli aquella informació. Efectivament, la pretensió d'accés es centra en la mateixa informació, tant en la sol·licitud com en la reclamació: el posicionament del servei jurídic recomanant l'abonament d'unes factures, que la persona reclamant creia que es recolliria en un informe i que resulta ser que es troben recollides en un correu electrònic. D'entrada, cal qüestionar que una causa d'inadmissibilitat del règim general de l'LTAIPBG com ho és la naturalesa de caràcter intern d'una documentació (article 29.1.a LTAIPBG i desplegament reglamentari a l'article 65 del Decret 8/2021, de 9 de febre, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació) pugui oposar-se a l'admissibilitat d'aquesta reclamació, perquè, primerament i des del punt de vista jurídic, l'article 164 TRLMRLC no ho contempla i la supletorietat de l'LTAIPBG suposa que el règim general d'accés a la informació que s'hi regula s'ha d'aplicar com una base legal mínima legal a partir de la qual integrar els buits legals d'altres regulacions jurídiques prèvies, si escau, millorant els règims especials que no arribin a aquestes condicions mínimes d'accés, però sense perjudicar mai els règims jurídics més avantatjosos d'accés a la informació que el legislador hagi establert atenent l'interès públic superior al què serveixen (en el cas dels electes locals, l'exercici sense obstacles del dret fonamental a la participació política, i en el cas de l'accés a la informació ambiental, la protecció del medi ambient); i en segon lloc, des del punt de vista material, l'accés no desborda l'entorn "intern" al què al·ludeix l'Ajuntament, ja que la persona reclamant és membre de la corporació i, com a tal, participa de les decisions municipals i ha de poder accedir al mateix assessorament jurídic dels serveis municipals de què disposa l'equip de govern per prendre decisions tan rellevants com les que s'esmenten a l'informe municipal, relatives a la defensa de la posició contractual de l'Ajuntament.

Per tant, el plantejament defensat per l'Ajuntament de considerar inadmissible l'accés a un email perquè no forma part d'un expedient administratiu suposa un reduccionisme de l'abast del dret d'accés que no troba empara ni en el règim jurídic especial d'accés dels electes locals, d'aplicació principal al cas, ni en el règim general d'accés de la legislació de transparència, d'aplicació subsidiària, i per tant no és adequat a dret.

Tampoc sembla que es pugui admetre, com defensa l'Ajuntament, que, objectivament, el correu electrònic reclamat sigui un "documents de treball intern sense rellevància o interès públic", que és el què exigeix l'article 29.1.a LTAIPBG per poder invocar la seva inadmissibilitat. Novament, cal objectar a aquesta al·legació de l'Ajuntament que el límit invocat, recollit a l'article 21.1.d LTAIPBG, no és aplicable al cas, vist que no es troba recollit en l'article 164.3 TRLMRLC, que només permetria limitar l'accés en el cas que la documentació sol·licitada formés part d'un expedient declarat sota secret de sumari per una autoritat judicial, el què no s'ha invocat per l'Ajuntament ni sembla plausible. No essent així, no es pot objectar a l'accés la pendència d'un litigi entre l'Ajuntament i l'empresa contractista, ni es pot al·legar que el coneixement d'aquest email dels serveis jurídics de l'Ajuntament per part d'un membre de la pròpia corporació trenqui el principi d'igualtat de les parts en el procediment judicial, ja que tant el reclamant com l'administració reclamada són la mateixa part en litigi. En tot cas, si el què preocupa a l'Ajuntament és l'eventual difusió d'aquesta email de manera que arribi a mans de la contractista que litiga contra l'Ajuntament afeblint la posició o l'estratègia jurídica de la institució, convé recordar que els interessos municipals estan protegits adequadament pel deure de reserva que la legislació imposa a les persones regidores, impeding que puguin fer-ne difusió si es perjudiquen els interessos de la corporació, tal i com disposa l'article 164.6 TRLMRLC. I, en tot cas, cal recordar que, al marge de totes les consideracions anteriors, les al·legacions que formula, d'inadmissibilitat i de desestimació, són extemporànies, ja que, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC, la sol·licitud d'informació d'una persona regidora a l'Alcalde "s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud", que es va formalitzar el 16 de maig.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Informes. Correu electrònic. Reclamació contra silenci. Lliurament parcial extemporani. Pèrdua parcial d'objecte. Congruència de la reclamació. Inadmissió parcial extemporània. Informe intern. Expedient administratiu, Informació pública. Desestimació parcial extemporània. Límits. Igualtat de les parts en procés judicial. Deure de reserva. Estimació presumpta.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 5 de juliol de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 614/2021, presentada per un electe local contra l'Ajuntament del Vendrell, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de maig de 2021 la persona reclamant presenta una instància al registre de l'Ajuntament del Vendrell mitjançant la qual demana la còpia dels següents informes: "Informes d'Intervenció 2020/450 del 23/12/2020 i 2021/129 de 04/05/2021. – Informe Servies jurídics del 26701/2021. – Informe núm. 7/2021 de data 13/04/2021 de la tècnica de la Regidoria de Cultura".
3. La Reclamació presentada el 5 de juliol de 2021 assenyala que reclama atès que l'Administració no li ha lliurat la informació demanada.
4. El 8 de juliol de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les

comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament del Vendrell i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 de juliol de 2021 l'Ajuntament del Vendrell tramet a la GAIP la informació que ha lliurat a la persona reclamant en aquella mateixa data, juntament amb l'evidència de la notificació practicada. La documentació tramesa són tres informes; l'informe 7/2021, signat per la tècnica de Cultura el 13 d'abril de 2021, i dos informes de fiscalització prèvia de l'interventor: 2020/450, de 23 de desembre de 2020, i 2021/129, de 4 de maig de 2021. La tramesa d'aquests informes s'acompanya d'un escrit de l'Alcalde en el què es fa constar que "Segons informació facilitada pel Departament d'Intervenció, en l'informe jurídic de data 26/01/2021 hi ha una incidència: no existeix aquest informe, realment és una comunicació que es va realitzar en una reunió dels serveis jurídics-cultura, amb emails i converses telefòniques".
7. El 29 de juliol de 2021 la Comissió trasllada la documentació facilitada per l'Ajuntament a la persona reclamant, tot indicant-li que disposa d'un termini de 5 dies per a presentar al·legacions.
8. El 29 de juliol de 2021 la persona reclamant s'adreça a la GAIP per presentar les següents al·legacions en contra de la informació rebuda: "En la seva resposta amb número de sortida S2021020997 manifesta que: En l'informe jurídic de data 26/01/2021, hi ha una incidència: No existeix aquest informe, realment és una comunicació que es va realitzar en una reunió Serveis Jurídics – Cultura amb e-mails i converses telefòniques". Al meu entendre tot i que no hagi una informe jurídic tal qual, en la pàgina 3 de l'informe de la tècnica de cultura es diu "14. En data 26/01/2021 des de serveis jurídics es comunica que a la vista de l'estat de la situació, i el canvi de les circumstàncies que van motivar l'adopció de l'acord del mes de juny de 2020, el més prudent és procedir al pagament de les factures". Entenc per tant que per determinar per part de serveis jurídics si unes factures s'han o no de pagar, ha d'haver un pronunciament que no pot ser només verbal sinó que ha d'estar degudament documentat. És per tant que entenc que ha d'existir com diu l'Alcalde "emails" al respecte, i seguint la doctrina de la GAIP, entenc que s'ha m'ha de facilitar qualsevol email dels Serveis Jurídics que justifiquin el que es afirma de la tècnica de Cultura en el seu informe". I demana, en conseqüència, "qualsevol email que determini el posicionament dels serveis jurídics". En concret, comunica que no se li haurien fet arribar els correus electrònics dels Serveis Jurídics que cita la tècnica de cultura al seu informe i demana a la Comissió que sol·liciti a l'Ajuntament del Vendrell qualsevol correu electrònic que justifiqui el posicionament dels serveis jurídics municipals.
9. El 30 de juliol de 2021 la GAIP trasllada les al·legacions del regidor reclamant a l'Ajuntament del Vendrell.

10. El 6 d'agost de 2021 l'Ajuntament del Vendrell dona resposta a les al·legacions de la part reclamant. Entre d'altres consideracions, l'informe exposa el següent: "El correu electrònic objecte de la sol·licitud, fa referència a una proposta de les actuacions a efectuar per part de la corporació, a la vista de les contínues incidències en l'execució del contracte i del canvi de circumstàncies que van motivar l'adopció de l'acord de 23 de juny de 2020, objecte del recurs contenciós administratiu interposat per l'empresa contractista. En el contingut d'aquest correu es fa referència a qüestions que a dia d'avui no haurien de transcendir dels seus destinataris, perquè contenen informació que afecta al procediment contenciós administratiu en curs. El correu electrònic al·ludeix a l'acord de 23 de juny de 2020 i a les actuacions futures a realitzar en referència a l'esmentat acord, de manera que la seva difusió afectaria directament al principi d'igualtat de les parts en el procediment judicial en curs. Per aquest motiu, de conformitat amb l'article 21.1 d) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en el cas que s'hagués admès la sol·licitud, que no s'hauria d'admetre d'acord amb les consideracions efectuades en el primer motiu d'oposició, s'hauria de denegar". I sol·licita que s'inadmeti o desestimi la reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició

addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que “tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció”, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers” (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que

l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'objecte de la reclamació

La sol·licitud objecte de reclamació ha estat parcialment satisfeta en el marc d'aquest procediment. Efectivament, s'han lliurat ja, sense cap objecció de la persona reclamant, els informes d'Intervenció 2020/450 del 23/12/2020 i 2021/129 de 04/05/2021, i l'informe núm. 7/2021 de data 13/04/2021 de la tècnica de la Regidoria de Cultura. Per tant, en relació amb aquesta informació, la reclamació ha perdut sobrevingudament el seu objecte i se'n declara la finalització per aquesta causa.

La sol·licitud d'informació demanava, encara un altre informe: l'informe dels serveis jurídics del 26/01/2021. Respecte d'aquest informe, l'Ajuntament ha declarat que no existeix, i que la recomanació dels serveis jurídics al departament de Cultura a la què es refereix un informe municipal es concreta, en realitat, a una comunicació telefònica i per correu electrònic. La persona reclamant demana, aleshores, l'accés a aquest correu electrònic, l'accés al qual es manté com la única discrepància entre les parts sobre la què s'ha de pronunciar aquesta resolució.

En primer lloc, és procedent analitzar si resulta admissible la pretensió d'accés a aquest correu electrònic, vist que la sol·licitud de la què deriva aquest procediment no contenia aquesta petició, sinó la d'accedir a un informe dels serveis jurídics que, com a tal, és inexistent. La congruència entre la sol·licitud d'informació i la seva reclamació davant d'aquesta Comissió és una exigència derivada del caràcter revisor del procediment de reclamació respecte de les decisions administratives prèvies limitatives o restrictives del dret d'accés, que s'incompliria si en la reclamació s'inclogués una informació que no hagi estat prèviament sol·licitada a l'Administració, i si aquesta Comissió s'hagués de pronunciar aleshores sobre una pretensió d'accés plantejada de nou en via de reclamació sense que existeixi prèviament un pronunciament negatiu, total o parcial, de l'Administració al respecte.

En aquest cas, semblaria que existeix una incongruència en la reclamació que té per objecte un correu electrònic que no havia estat sol·licitat, que podria dur a la seva inadmissibilitat. Però hi ha arguments que avalen un posicionament favorable a la seva admissibilitat: el primer, de caràcter procedimental, és que l'Ajuntament no ha formulat objecció d'admissibilitat de la pretensió d'accés al correu en via de reclamació, ni ha demanat la desestimació de la reclamació vista la inexistència de l'informe sol·licitat, sinó que s'hi ha posicionat al·legant la inadmissibilitat pel seu caràcter presumptament intern, i subsidiàriament la desestimació per l'afectació del límit relatiu a la igualtat de les parts en un procediment judicial (sobre aquestes al·legacions de la part reclamada es pronunciarà aquesta resolució en els fonaments jurídics següents). En aquest sentit, vista la manca d'oposició de la part reclamada i aplicant el principi *pro actionem* resulta adequat atemperar l'exigència de congruència de la sol·licitud i la reclamació, ateses les circumstàncies específiques del cas, vista la condició d'electe de la persona reclamant i el caràcter reforçat i àgil del seu règim jurídic d'accés a la informació, d'acord amb el qual la resposta de l'Alcalde indicant la inexistència de l'informe sol·licitat s'hauria d'haver produït a mitjans de maig, quatre dies després de la sol·licitud, permetent-li presentar nova sol·licitud de l'email en aquell mateix mes de maig, sense major perjudici del seu dret; però una inadmissió ara, mesos després de la sol·licitud, obligant-lo a iniciar un nou procediment d'accés en sol·licitud de l'email al què es refereix la comunicació de l'Alcalde, de 28 de juliol, suposa un retard en l'accés material a la informació que perjudica considerablement el dret de la persona reclamant i l'exercici de la seva funció de regidor al què serveix.

Un segon argument de caràcter material a favor de l'admissibilitat de la pretensió d'obtenir l'email que es planteja en les darreres al·legacions de la persona reclamant és que, de fet, no existeix una incongruència real i de fons entre la sol·licitud i la reclamació, sinó simplement una incongruència formal en la denominació del document que reculli aquella informació. Efectivament, la pretensió d'accés es centra en la mateixa informació, tant en la sol·licitud com en la reclamació: el posicionament del servei jurídic recomanant l'abonament d'unes factures, que la persona reclamant creia que es recolliria en un informe i que resulta ser que es troben recollides en un correu electrònic. En certa manera, l'error en la identificació del document a sol·licitar està induït per la pròpia administració, ja que és a partir d'un informe municipal que la persona reclamant dedueix que ha d'existir un informe dels serveis jurídics d'aquella data; concretament, a la pàgina 3 de l'informe de la tècnica de cultura s'hi diu que: "14. En data 26/01/2021 des de serveis jurídics es

comunica que a la vista de l'estat de la situació, i el canvi de les circumstàncies que van motivar l'adopció de l'acord del mes de juny de 2020, el més prudent és procedir al pagament de les factures". La presumpció de la persona reclamant de què la comunicació dels serveis jurídics al departament de cultura del criteri recomanant pagar les factures s'hauria recollit en un informe era plausible, però si, com s'aclareix després, es recull en un email i no en un informe, no existiria incongruència real i material sobre la informació que es demana (posicionament dels serveis jurídics recomanant l'abonament d'unes factures), que és la mateixa en la sol·licitud i en la reclamació, tot i que no ho sigui el tipus de document que la recull.

Totes aquestes consideracions porten a admetre la reclamació en relació amb la petició de l'email al què l'Alcalde es refereix en el seu escrit a la persona reclamant de 28 de juliol de 2021.

3. Sobre el caràcter intern de l'email com a causa d'inadmissió

La primera objecció que formula l'Ajuntament a l'estimació de la reclamació és que la documentació que es reclama (un correu electrònic del responsable dels serveis jurídics, del 26 de gener de 2021, "en el que es proposaven les actuacions a seguir en el futur, en referència al contracte corresponent a l'adjudicació d'un dret de superfície per a la construcció i conservació de l'escola de música Pau Casals i les sales d'audicions i la seva explotació mitjançant l'arrendament a l'Ajuntament del Vendrell") té caràcter exclusivament intern, "al no formar part de cap procediment administratiu, ja sigui en curs o finalitzat, i no constituir cap tràmit formal d'aquest".

D'entrada, cal qüestionar que una causa d'inadmissibilitat del règim general de l'LTAIPBG com ho és la naturalesa de caràcter intern d'una documentació (article 29.1.a LTAIPBG i desplegament reglamentari a l'article 65 del Decret 8/2021, de 9 de febre, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació) pugui oposar-se a l'admissibilitat d'aquesta reclamació, perquè, primerament i des del punt de vista jurídic, l'article 164 TRLMRLC no ho contempla i la supletorietat de l'LTAIPBG suposa que el règim general d'accés a la informació que s'hi regula s'ha d'aplicar com una base legal mínima a partir de la qual integrar els buits legals d'altres regulacions jurídiques prèvies, si escau, millorant els règims especials que no arribin a aquestes condicions mínimes d'accés, però sense perjudicar mai els règims jurídics més avantatjosos d'accés a la informació que el legislador hagi establert atenent l'interès públic superior al què serveixen (en el cas dels electes locals, l'exercici sense obstacles del dret fonamental a la participació política, i en el cas de l'accés a la informació ambiental, la protecció del medi ambient); i en segon lloc, des del punt de vista material, l'accés no desborda l'entorn "intern" al què al·ludeix l'Ajuntament, ja que la persona reclamant és membre de la corporació i, com a tal, participa de les decisions municipals i ha de poder accedir al mateix assessorament jurídic dels serveis municipals de què disposa l'equip de govern per prendre decisions tan rellevants com les que s'esmenten a l'informe municipal, relatives a la defensa de la posició contractual de l'Ajuntament.

En tot cas, contra aquesta al·legació cal dir que, a diferència del règim d'accés als expedients en tràmit que la legislació procedimental reconeix a les persones que en són part interessada, el dret d'accés a la

informació de la seva pròpia corporació per part dels seus membres electes garantit pel TRLMRLC abasta tota mena d'informació en poder de l'administració (article 164.1: "Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció") a l'igual que el dret d'accés a la informació pública de la ciutadania emparat per l'article 18 LTAIPBG es projecta sobre qualsevol informació de què disposi l'Administració en l'exercici de les seves funcions (l'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder coma conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"). Per tant, el plantejament defensat per l'Ajuntament de considerar inadmissible l'accés a un email perquè no forma part d'un expedient administratiu suposa un reduccionisme de l'abast del dret d'accés que no troba empara ni en el règim jurídic especial d'accés dels electes locals, d'aplicació principal al cas, ni en el règim general d'accés de la legislació de transparència, d'aplicació subsidiària, i per tant no és adequat a dret.

Tampoc sembla que es pugui admetre, com defensa l'Ajuntament, que, objectivament, el correu electrònic reclamat sigui un "documents de treball intern sense rellevància o interès públic", que és el què exigeix l'article 29.1.a LTAIPBG per poder invocar la seva inadmissibilitat. Ben al contrari, l'informe municipal diu que constitueix "una resposta de caràcter tècnic, en el marc d'una estratègia jurídica global corresponent al contracte relatiu a l'adjudicació d'un dret de superfície per a la construcció i conservació de l'escola de música Pau Casals i les sales d'audicions i la seva explotació mitjançant l'arrendament a l'Ajuntament del Vendrell", i l'informe de la tècnica de Cultura fonamenta en aquestes consideracions la posició de l'Ajuntament d'abonar unes factures, contra una cord previ. Per tant, no concorre, en aquest cas, la manca de rellevància o interès públic que en tot cas hauria de presentar un document intern, en el supòsit que ho fos, per poder justificar la inadmissibilitat de la seva petició.

Per les raons exposades, s'ha de desestimar l'al·legació d'inadmissibilitat de la reclamació del correu electrònic del responsable dels serveis jurídics de 26/02/2021 invocada per l'Ajuntament

4. Sobre la desestimació de l'accés per aplicació del límit relatiu a la igualtat de les parts en els procediments judicials

Subsidiàriament, l'Ajuntament planteja la desestimació de la petició del correu electrònic de referència perquè "El correu electrònic objecte de la sol·licitud d'accés s'emet en un context de litigiositat amb l'empresa contractista adjudicatària del dret de superfície per a la construcció i conservació de l'escola de música Pau Casals i les sales d'audicions i la seva explotació mitjançant l'arrendament a l'Ajuntament del Vendrell. (...) El correu electrònic objecte de la sol·licitud, fa referència a una proposta de les actuacions a efectuar per part de la corporació, a la vista de les contínues incidències en l'execució del contracte i del canvi de circumstàncies que van motivar l'adopció de l'acord de 23 de juny de 2020, objecte del recurs

contenciós administratiu interposat per l'empresa contractista. En el contingut d'aquest correu, es fa referència a qüestions que a dia d'avui no haurien de transcendir dels seus destinataris, perquè contenen informació que afecta al procediment contenciós administratiu en curs. El correu electrònic al·ludeix a l'acord de 23 de juny de 2020 i a les actuacions futures a realitzar en referència a l'esmentat acord, de manera que la seva difusió afectaria directament al principi d'igualtat de les parts en el procediment judicial en curs. Per aquest motiu, de conformitat amb l'article 21.1 d) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en el cas que s'hagués admès la sol·licitud, que no s'hauria d'admetre d'acord amb les consideracions efectuades en el primer motiu d'oposició, s'hauria de denegar”.

Novament, cal objectar a aquesta al·legació de l'Ajuntament que el límit invocat, recollit a l'article 21.1.d LTAIPBG, no és aplicable al cas, vist que no es troba recollit en l'article 164.3 TRLMRLC, que només permetria limitar l'accés en el cas que la documentació sol·licitada formés part d'un expedient declarat sota secret de sumari per una autoritat judicial, el què no s'ha invocat per l'Ajuntament ni sembla plausible. No essent així, no es pot objectar a l'accés la pendència d'un litigi entre l'Ajuntament i l'empresa contractista, ni es pot al·legar que el coneixement d'aquest email dels serveis jurídics de l'Ajuntament per part d'un membre de la pròpia corporació trenqui el principi d'igualtat de les parts en el procediment judicial, ja que tant el reclamant com l'administració reclamada són la mateixa part en litigi. Si el què preocupa a l'Ajuntament és l'eventual difusió d'aquesta email de manera que arribi a mans de la contractista que litiga contra l'Ajuntament afeblint la posició o l'estratègia jurídica de la institució, convé recordar que els interessos municipals estan protegits adequadament pel deure de reserva que la legislació imposa a les persones regidores, impedit que puguin fer-ne difusió si es perjudiquen els interessos de la corporació, tal i com disposa l'article 164.6 TRLMRLC : “Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers”.

I, en tot cas, cal recordar que, al marge de totes les consideracions anteriors, les al·legacions que formula, d'inadmissibilitat i de desestimació, són extemporànies, ja que, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC, la sol·licitud d'informació d'una persona regidora a l'Alcalde “s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud”, que es va formalitzar el 16 de maig.

D'acord amb l'exposat, es declara la finalització del procediment de reclamació en relació amb els informes d'intervenció i de la tècnica de cultura lliurats en el marc d'aquest procediment, i s'estima la reclamació en relació amb la informació encara no satisfeta (informe dels serveis jurídics de 26 de gener de 2021, que es concreta en el correu electrònic d'aquesta mateixa data i emissor sobre el mateix assumpte) declarant el dret de la persona reclamant al correu electrònic del responsable dels serveis jurídics, de 26 de gener de 2021 a què fa referència l'escrit de l'Alcalde de 28 de juliol de 2021 adreçat a la persona reclamant, sota el deure de reserva de la informació estimada, en la mesura en què la seva difusió perjudiqui els interessos de la Corporació en el litigi amb l'empresa contractista al què s'hi fa referència.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de setembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la reclamació en relació amb els informes d'intervenció i de la tècnica de cultura, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, en haver estat lliurats a la persona reclamant per l'Ajuntament en el marc d'aquest procediment.
2. Estimar la reclamació en relació amb l'accés al correu electrònic del responsable dels serveis jurídics de 26 de gener de 2021, sota el deure de reserva de la persona reclamant en la mesura en què la seva difusió externa perjudiqui els interessos de la Corporació en el litigi amb l'empresa contractista al què s'hi fa referència.
3. Requerir l'Ajuntament del Vendrell que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 2 dins del termini màxim de deu dies, i a informar a la GAIP, dins d'aquest mateix termini, de l'òrgan o la

persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 614/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.